

er i mindretal herinde i Folketinget, om vi kan være sikre på, at vi får en folkeafstemning om resultatet af regeringskonferencen, og det har vi jo fået forskellige meldinger om fra regeringspartierne, og vi har ikke kunnet få noget som helst klart svar på, om vi får en folkeafstemning om resultatet af regeringskonferencen.

Og derfor vil jeg helt konkret spørge hr. Jørgen Estrup, om Det Radikale Venstre som et af regeringspartierne på nuværende tidspunkt vil garantere, at vi får en folkeafstemning om resultatet af regeringskonferencen.

For man kan vel næppe forestille sig, at regeringskonferencen slutter, uden der er sket væsentlige ændringer af grundlaget for samarbejdet, og under de omstændigheder vil hr. Jørgen Estrup og Det Radikale Venstre så være garanten i regeringen for, at vi får den folkeafstemning, som vi behøver for, at befolkningen kan få mulighed for at være den bremsekloks for EU-integrationen, som Folketingets flertal åbenbart ikke ønsker at være.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Aage Frandsen startede med at spørge om forholdene omkring Tvindsagen, og jeg skal ikke lægge skjul på, at der i den radikale gruppe har været meget stor interesse for, hvordan den sag retspolitisk kan finde sin afklaring, for det ligger os på sinde, og vi havde gerne set, at det var muligt at finde en anden løsning end den, vi fandt.

Men vi synes på den anden side, at det, vi er nået frem til, rummer de væsentligste af de garantier, der er brug for, og herunder – og det forstod jeg var noget, der lå hr. Aage Frandsen på sinde – det, at det er blevet besluttet, at når en skole med ændrede vedtægter og med ændringer af, hvad der ellers måtte være af specielle ejendomsforhold, søger igen, så bliver ansøgningen behandlet, og så er det en beslutning, som er underkastet en prøvelse, og så er det ikke Folketinget, der træffer den endelige afgørelse, men så er det et led i den sædvanlige garanti for skolers mulighed for at få tilskud.

Og så må jeg sige til fru Anne Birgitte Lundholt, at jeg var noget forbløffet over at høre hendes tale. Men kan jo ikke forlange, at medlemmerne mentalt er til stede her hele vejen igennem, for det er en lang debat, og jeg skal ikke gå i detaljer, men jeg vil bede fru Anne Birgitte Lundholt om at læse min ordførertale bagefter.

Jeg understregede nemlig, at det, der er tydeligt for denne regering, og som Det Radikale Venstre af al magt har bakket op, er, at vi ikke har en reformpause, men tværtimod er i fuld gang med at få strukturproblemerne på arbejdsmarkedet væk, at vi er opmærksomme på, at der en række steder er problemer med den sociale profil, og at vi ønsker at få den genoprettet, at vi har ønsker om at gøre passive aktive, at vi har fulgt problemerne med hensyn til finansieringen af orlovsordningerne op, og at vi ønsker ændringer på boligområdet.

Derfor synes jeg, det er stærkt nok at få at vide, at vi bare er tilfredse med forholdene, som de er, og jeg håber, fru Anne Birgitte Lundholt trods alt vil tage dét til sig, for man kan jo altid sige grimme ting om folk, hvis man ikke ser på det faktuelle.

Må jeg så sige til hr. Villy Søvndal, at jeg synes, den måde, sagen om landminerne er grebet an på, er et godt eksempel på, at mange gode kræfter har spillet sammen. Og når jeg har sagt, at regeringen har haft en fast hånd i sagen om landminer, hænger det jo ikke mindst sammen med den modstand specielt fra konservativ side imod, at regeringen har truffet denne beslutning, som også er kommet til udtryk fra talerstolen her i dag. For det er vist, hvad man må kalde en fast hånd, at regeringen i denne sag står fast og siger, at den er væsentlig, også for Danmarks anseelse udadtil.

Endelig må jeg sige til fru Jette Gottlieb, at det jo altid er lidt ærgerligt, når ens politiske modstandere siger noget, som man synes godt om, men så kan man jo altid fortælle dem, at man egentlig ikke tror, at de vil føre det ud i livet.

Skulle vi ikke i stedet være enige om, at de ting, jeg sagde om miljøbelastningen på transportområdet, faktisk er værd at slå for?

Kirsten Jacobsen (FP):

Her ved Folketingets afslutningsdebat burde vi politikere jo kunne se tilbage på et folketingsår med tilfredshed i bevidstheden om at have ydet en god indsats til gavn og glæde for vore vælgere og dermed for Danmark. Men desværre må jeg konstatere, at der ikke er noget at glæde sig over, og at de mange smukke ord fra regeringen i åbningstalen på mange måder har vist sig at være ren øregas, for det politiske flertal har misrøgtet sit hverv.

Danmark er ikke blevet bedre i stand til at klare problemerne – tværtimod. Statsgælden stiger fortsat – trods verdens højeste skattetryk.